

ת"פ (ירושלים) 8990-09-23 - מדינת ישראל ע"י נ' סלאח אדריס)

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 8990-09-23 מדינת ישראל נ' אידריס ואח'
ת"פ 8986-09-23 מדינת ישראל נ' אדריס
תיק חיצוני: 464498/2020

לפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד רונית ישי מתביעות
ירושלים

נגד הנאשם סלאח אדריס)
בת"פ 8986-09-23 (ע"י ב"כ עו"ד קובי קמר

ובעניין: הנאשמים
נביל אדריס
ע"י ב"כ עו"ד אוסאמה חלבי
מאהר אדריס
ע"י ב"כ עו"ד וסים דכואר
נאאל אדריס
ע"י ב"כ עו"ד סנאא' ח'יר
שאדי אדרי
ע"י ב"כ עו"ד עיסא מוחמדיה (מטעם הסנ"צ)

החלטה

1. לפניי בקשת הנאשם בת"פ 8996-09-23 (סלאח אדריס - הנאשם) (התיק הראשון) לאחד את משפטו עם משפטם של בני משפחתו, הנאשמים בת"פ 8990-09-23 (הנאשמים) (התיק השני).

רקע

2. ענייננו באירוע אלימות שהתרחש ביום 27.7.2020 בין הנאשם לנאשמים. אין חולק, כי טרם הגשת כתבי האישום, בחרה המאשימה שלא להגיש כתבי אישום נגד מי מהנצים, אך ערר שהגיש הנאשם לפרקליטות המדינה בגין אי-הגשת כתב אישום נגד הנאשמים התקבל, או-אז החליטה התביעה להגיש כתבי אישום נגד הנצים כולם - נגד הנאשם מחד גיסא, והנאשמים מאידך גיסא.

3. בכתב האישום שהוגש נגד הנאשם בתיק הראשון, מיוחסות לו עבירות של תקיפת זקן הגורמת חבלה של ממש, שתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים ותקיפה סתם. בכתב האישום שהוגש נגד הנאשמים בתיק השני מיוחסת לכל אחד מהם עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש. בתיק הראשון, הנאשמים הם עדי תביעה נגד נאשם 1, בעוד שבתיק, הנאשם הוא עד תביעה נגד הנאשמים. נוסף לכך קיימים עדי תביעה זהים נוספים, לרבות עדים אזרחים ושוטרים.

טענות הצדדים

4. הסיניגור סבור, שהמאשימה הגישה שני כתבי אישום ביחס לאותו אירוע המהווה "פרשה אחת" וזאת בניגוד להוראות סעיף 86 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (**החסד"פ**). לטענתו, מדובר באירוע אחד, שבו נפל הנאשם קורבן לאלימות קשה מצד הנאשמים, שבירורו הראייתי ע"י מותב אחד מתבקש, נוכח זהות חומרי הראיות והעדים. לגבי דידו של הסיניגור, הדבר לא אירע במקרה, ומחזק את סברתו, כי המאשימה, עוד בשלב החקירה, ובוודאי שבשלב ההעמדה לדין, החליטה לנהוג אִיפּה וְאִיפּה עם הנאשם והנאשמים, ולהפלות לרעה את מרשו. לדבריו, הדבר בא לידי ביטוי בהגשת כתב אישום קשה ומחמיר, בעוד שננקטה מידת הרחמים והסלחנות בעת ניסוח כתב האישום נגד הנאשמים, באופן שיעודד להגיע עמם להסדר טיעון מקל בטרם הבירור העובדתי. זאת ועוד, בעוד כתב האישום השני הוגש בעקבות קבלת הערר שהגיש הסיניגור, הרי שכתב האישום הראשון הוגש, לא בשל ערר שהוגש ע"י הנאשמים, אלא בשל החלטה עצמאית של המאשימה - כך טוען הסיניגור. הסיניגור טוען עוד, כי ככל שהתיק ינוהל, תתגלה תמונה לפיה הנאשמים טמנו מארב של ממש לנאשם. לשיטת הסיניגור, ככל שינוהל התיק ע"י שני מותבים, הדבר עלול להוביל להכרעות סותרות ולעיוות דין. בשל כל אלה, עותר הסיניגור לאחד את הדיון בשני התיקים, מכוח סעיף 90 לחסד"פ.

5. ב"כ המאשימה מתנגדת לבקשה. **ראשית**, דחתה ב"כ המאשימה את טענות הסיניגור לגבי התנהלות יחידת החקירות והתביעה בעניין הגשת כתבי האישום ומכאן שדחתה על הסף כל טענה לגבי העדפת צד זה או אחר בתיק. **שנית**, ב"כ המאשימה הפנתה להנחיית פרקליט המדינה 3.1 "הכנה וניסוח כתב אישום" (**ההנחיה**) ולאמור בה בסעיף 40: "**... כאשר עדותו של מי מהנאשמים כנגד חבריו חיונית לתביעה, יש להגיש כתבי אישום נפרדים, כדי להבטיח את יכולתה של התביעה להעיד נאשם כעד מטעמה**". ב"כ המאשימה טענה, כי מאחר שהנאשמים בתיק השני עתידים להעיד נגד הנאשם בתיק הראשון, לא ניתן לאחד את כתבי האישום, ולכן ההחלטה על הגשת שני כתבי אישום מבוססת על שיקולים מקצועיים. ב"כ המאשימה לא חלקה על הטענה, כי מדובר בפרשה עובדתית אחת.

6. ב"כ הנאשמים הגיבו בעל-פה בעת הדיון, ואחד מהם (עו"ד חלבי) הוסיף תגובה בכתב, שמתיישבת עם עמדת המאשימה, ומתנגדת לאיחוד האישומים. בתגובתו ציין עו"ד חלבי, כי **"ידוע, כי אין כופים על מי מהנאשמים כאן להעיד לטובת עצמו או לטובת מי**

מהמעורבים כולל צאלח (הנאשם) אם התיקים יאוחדו. משכך, אין טעם ותועלת מאיחוד התיקים כבקשת צאלח (הנאשם), וכי העת הגיעה לסיים סוגיית 'איחוד התיקים' בדחייתה על הסף מכוח סעיף 90 סיפא לחסד"פ...." (סעיף 7 לתגובתו).

7. עו"ד קמר השלים תשובה בכתב לאחר שהתקיים דיון בנוכחות כלל הצדדים והצדדים השמיעו טענותיהם. עו"ד חלבי היה הסניגור היחיד שהשלים טיעונים בכתב אך לא היה בהם משום חידוש לטענות שנטענו בדיון.

דיון והכרעה

8. יוער תחילה, כי הסעיפים הרלבנטיים לעניינו הם סעיף 87 לחסד"פ שעניינו "צירוף נאשמים", וסעיף 90 שעניינו "איחוד משפטים". סעיף 86 עניינו ב"צירוף אישומים", ולכן אינו רלבנטי לעניינו. מכל מקום, סעיף 87 קובע כך:

מותר להאשים בכתב אישום אחד כמה נאשמים אם כל אחד מהם היה צד לעבירות שבכתב האישום או לאחת מהן, בין כשותף ובין בדרך אחרת, **או אם האישום הוא בשל סדרת מעשים הקשורים זה לזה שהם מהווים פרשה אחת**; אולם אין באי-צירופו של צד אחד לעבירה מניעה לשפיטתו של צד אחר.

סעיף 90 קובע כך:

בית המשפט רשאי, בכל שלב שלפני הכרעת הדין, לצוות על איחוד הדיון בכתבי אישום נפרדים התלויים ועומדים באותו בית משפט, אם מותר לצרפם בהתאם להוראות סעיפים 86 או 87 **ובית המשפט סבור שהצירוף לא יגרום לעיוות דין** (ההדגשות הוספו).

9. המאשימה הפנתה בצדק להנחיה, הדנה, בין היתר, בצירוף מספר נאשמים בכתב אישום אחד. יש מקום לצטט את החלקים הרלבנטיים להנחיה (סעיפים 38 - 40), שכן יש בהם לשפוך אור על שיקולי המאשימה:

38. התקיימו הנסיבות הבאות, כולן או מקצתן, רשאי תובע להגיש כתב אישום נגד מספר נאשמים במאחד בכתב אישום אחד:
(1) מדובר במספר נאשמים שחברו יחדיו לביצוע העבירות המיוחסות, כולן או חלקן, בין אם כמבצעים בצוותא ובין אם כצדדים לעבירה;
(2) מדובר בפרשה עובדתית שלכל אחד מהנאשמים יש חלק בה, ישיר או עקיף;
(3) מדובר בפרשות עובדתיות שונות, אך קיים ביניהן קשר ענייני, כרונולוגי או אחר, המצדיק הגשת כתב אישום נגד הנאשמים במאחד.

עמוד 3

39. שיקולי יעילות, חסכון בזמן של גורמי האכיפה, בית המשפט ועדים שונים והאינטרס להגיע להכרעה במאוחד, מהווים שיקול מרכזי המצדיק את הגשת כתב האישום במאוחד.

40. בצד האמור, כאשר עדותו של מי מהנאשמים כנגד חבריו חיונית לתביעה, יש להגיש כתבי אישום נפרדים, כדי להבטיח את יכולתה של התביעה להעיד נאשם כעד מטעמה.

10. עינינו הרואות, כי לצד שיקולי יעילות דיונית, חסכון בזמן והצורך בהגעה להכרעה במאוחד, קיימים שיקולים נוספים, ובהם שיקולים מעשיים, של הבטחת יכולת המאשימה להעיד נאשם עד מטעמה במשפטו של אחד, ושיקולים ערכיים של הימנעות מעיוות דין (סיפא לסעיף 90 לחסד"פ). מלאכתו של התובע היא לאזן בין השיקולים הללו, וחזקה שהתביעה עשתה מלאכתה נאמנה, שכן עומדת לה חזקת התקינות המנהלית, וטענות הסניגור, שעיקרן הובא בדיון בעל-פה, רחוקות מלבסס תשתית שתוביל לערער את החזקה האמורה.

11. בנוסף, כבר הודגש בספרות ובפסיקה, כי "איחוד הדיון בכתבי אישום נפרדים כפוף לכך שלא ייגרם מכך עיון דין לנידון, או לציבור" [ראו: רע"פ 404/17 עובדיה נ' מ"י (מיום 30.8.2020) פסקה 26 לפסק-דינו של כב' השופט מלצר].

12. לאחר שנתתי דעתי למכלול האמור, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות.

ראשית, כפי שכבר ציינתי, הטענות בדבר "טעמים זרים" מצד המאשימה, נעדרות בסיס וממילא אינן רלבנטיות לענייננו.

שנית, הגם שעל-פניו בירור הפרשה האחת שבה פגעו לכאורה בני משפחת אדריס זה בזה הוא דבר ראוי מבחינת היעילות הדיונית, הרי **שמבחינה מעשית**, בשעה שהנאשם והנאשמים עומדים משני צדי המתרס, ויידרשו להעיד זה כנגד זה, איחוד הדיונים יוביל לתוצאה של סרבול המשפט ולקושי ממשי בקיומו, תוך מתן הזדמנות לכלל המעורבים לקבל את יומם. מכאן, שאיחוד הדיונים יוביל לעיוות דין ויפגע הן באינטרס הציבורי (מבחינת הכבדה ממשית על ניהול ההליך), והן באינטרס הפרטני של כל אחד מהנאשמים להביא לידי ביטוי את מלוא גרסתו. לכן החשש מפני פסיקה שונה של מותבים שונים באותה פרשה נדחה מפני שיקולים עדיפים אלה, בנסיבות המקרה.

13. לפיכך, הבקשה לאיחוד המשפטים נדחית.

14. על הנאשם והנאשמים (כל אחד בתיקו) להודיע לבית המשפט עד ליום 1.9.2024 האם ברצונה להעביר את התיק למותב לשמיעת הוכחות אם לאו.

15. עיון פנימי לפניי ביום 3.9.2024.

נא לשלוח לצדדים.

ניתנה היום, י"ג תמוז תשפ"ד, 19 יולי 2024, בהעדר
הצדדים.